

Dosarul nr. 2rac-292/22
2-19159165-01-2rac-21122022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – A. Ojoga
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, V. Buhnaci, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de gospodăria țărănească „Orghian-Orghian”, reprezentată de avocatul Alexei Croitor,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Centrul Științifico-Practic „Protecția Plantelor” societate cu răspundere limitată împotriva gospodăriei țărănești „Orghian-Orghian” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de gospodăria țărănească „Orghian-Orghian” și s-a menținut hotărârea din 09 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a admis parțial acțiunea depusă de societatea cu răspundere limitată „Centrul Științifico-Practic Protecția Plantelor”,

constată:

La 30 septembrie 2019, Centrul Științifico-Practic „Protecția Plantelor” societate cu răspundere limitată, reprezentată de avocatul Sergiu Leontean, (în continuare CȘP „Protecția Plantelor” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva gospodăriei țărănești „Orghian-Orghian” (în continuare GȚ „Orghian-Orghian” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 20PP din 04 ianuarie 2015 și facturilor fiscale, reclamantul CȘP „Protecția Plantelor” SRL a livrat GȚ „Orghian-Orghian” produse de uz fitosanitar.

Potrivit p. 2.3 al contractului, marfa urmează a fi achitată în termen de până la data de 15 decembrie a anului în care a fost încheiat contractul, în dolari SUA.

Reclamanta a menționat că faptul livrării mărfii este confirmat prin facturile fiscale semnate de către GȚ „Orghian-Orghian” și amprenta ștampilei aplicată pe acestea.

La 15 martie 2016, CŞP „Protecția Plantelor” SRL și GȚ „Orghian-Orghian” au semnat un act de verificare a decontărilor reciproce, prin care GȚ „Orghian-Orghian” a recunoscut datoria sa față de CŞP „Protecția Plantelor” SRL în sumă de 84 288,77 de dolari SUA.

Însă, pe parcursul anului 2016, CŞP „Protecția Plantelor” SRL a continuat să livreze către GȚ „Orghian-Orghian” produse de uz fitosanitar în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 20PP din 04 ianuarie 2015. Totodată, pe parcursul anului 2016, GȚ „Orghian-Orghian” a efectuat unele achitări, ultima fiind în data de 27 septembrie 2016 în sumă de 300 000 de lei, contravaloarea a 15 157,18 dolari SUA.

La 27 martie 2017, CŞP „Protecția Plantelor” SRL și GȚ „Orghian-Orghian” au semnat un act de verificare a decontărilor reciproce, prin care GȚ „Orghian-Orghian” a recunoscut datoria sa față de CŞP „Protecția Plantelor” SRL în sumă de 82 392,97 de dolari SUA.

Reclamanta a notat că, deoarece GȚ „Orghian-Orghian” nu a achitat datoria în sumă de 82 392,97 de dolari SUA pentru produsele ce i-au fost livrate, la 04 septembrie 2017, a expediat în adresa acesteia reclamația recepționată la 12 septembrie 2017, prin care i-a solicitat stingerea datoriei.

Astfel, la 26 decembrie 2017, GȚ „Orghian-Orghian” a perfectat o recipisă, prin care a solicitat tranșarea achitării datoriei. Însă, GȚ „Orghian-Orghian” nu și-a executat angajamentele asumate față de CŞP „Protecția Plantelor” SRL, având o restanță la plățile scadente pentru marfa livrată în sumă de 82 392,97 de dolari SUA.

Totodată, reclamantul a menționat că, potrivit pct. 7.2 al contractului, părțile au stabilit de comun acord că, cumpărătorul este în întârziere la data expirării termenului la care trebuia să facă plata. Din acest considerent, nu este necesară soluționarea prealabilă a litigiului înaintea adresării în judecată.

De asemenea, GȚ „Orghian-Orghian” urmează să plătească CŞP „Protecția Plantelor” SRL dobândă de întârziere în sumă de 55 565,50 de dolari SUA.

Reclamanta CŞP „Protecția Plantelor” SRL a solicitat prin cererea de chemare în judecată încasarea de la GȚ „Orghian-Orghian” în beneficiul său a datoriei în sumă de 82 392,97 de dolari SUA, a dobânzii de întârziere în mărime de 55 565,50 de dolari SUA, compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 20 000 lei și compensarea taxei de stat în cuantum de 50 000 de lei.

Prin hotărârea din 09 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial acțiunea depusă de CŞP „Protecția Plantelor” SRL.

S-a încasat de la GȚ „Orghian-Orghian” în beneficiul CŞP „Protecția Plantelor” SRL suma de 82 392,97 de dolari SUA cu titlu de datorie; suma de 10 525,98 de dolari SUA cu titlu de dobândă de întârziere, echivalentul în valută națională conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data efectuării plății; suma de 49 433,34 de lei cu titlu de compensare a taxei de stat și suma de 20 000 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor pentru asistență juridică.

În rest, pretențiile formulate s-au respins ca neîntemeiate (vol. I, f.d. 186, 193-195 recto-verso).

La 23 iulie și 09 august 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, CŞP „Protecția Plantelor” SRL și GȚ „Orghian-

Orghian” au declarat apel împotriva hotărârii din 09 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (vol. I, f.d. 188, 189-190, 192).

Prin încheierea din 31 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel depusă de CȘP „Protecția Plantelor” SRL împotriva hotărârii din 09 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, din motiv că apelanta nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel (vol. II, f.d. 12-14).

Prin decizia din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de GȚ „Orghian-Orghian” și s-a menținut hotărârea din 09 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (vol. II, f.d. 56, 57-64).

În consolidarea soluțiilor, instanțele judecătorești ierarhic inferioare au reținut că, materialele cauzei denotă cu certitudine faptul că, între părțile litigante a fost instituit un raport juridic de vânzare-cumpărare în baza contractului nr. 20PP din 04 ianuarie 2015, în cadrul căruia CȘP „Protecția Plantelor” SRL și-a asumat obligația de a vinde produse ce intră în obiectul de activitate al vânzătorului, iar GȚ „Orghian-Orghian” și-a asumat obligația de a achita prețul produselor livrate.

Însă, cumpărătorul GȚ „Orghian-Orghian” nu și-a executat cu diligență obligațiunile contractuale față de CȘP „Protecția Plantelor” SRL, asumate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 20PP din 04 ianuarie 2015, or, potrivit actului de verificare din 27 martie 2017 GȚ „Orghian-Orghian” a recunoscut datoria sa față de CȘP „Protecția Plantelor” SRL în sumă de 82 392,97 de dolari SUA, precum și nu a negat în cadrul examinării prezentei cauze existența datoriei acumulate, invocând doar necesitatea compensării acesteia.

Cu titlu subsecvent, instanțele judecătorești ierarhic inferioare au remarcat că, deoarece GȚ „Orghian-Orghian” nu și-a executat în termen obligația de plată a sumelor bănești în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 20PP din 04 ianuarie 2015, urmează să achite dobânda de întârziere în mărime de 10 525,98 de dolari SUA, calculată pentru perioada 02 decembrie 2018 – 26 septembrie 2019, de când a fost pus în întârziere.

Deopotrivă, instanța de apel a notat că, formulându-și criticile față de hotărârea primei instanțe, apelantul GȚ „Orghian-Orghian” a solicitat remiterea cauzei spre rejudecare, invocând necesitatea conexării prezentului litigiu cu cauza civilă nr. 2c-2856/20, ce se află în examinare la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în cadrul căreia GȚ „Orghian-Orghian” urmărește datoria sa față de CȘP „Protecția Plantelor” SRL, or, în speță este aplicabilă instituția compensării datoriei reciproce ale GȚ „Orghian-Orghian” și CȘP „Protecția Plantelor” SRL, în temeiul art. 974 din Codul civil.

Instanța de apel nu a acceptat poziția apelantului GȚ „Orghian-Orghian” și a apreciat critic argumentul acestuia, din motiv că prezenta cauză civilă este fundamentată pe relațiile comerciale dintre părți în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 20PP din 04 ianuarie 2015, iar cauza civilă nr. 2c-2856/20, conexarea căreia se solicită la prezenta cauză, este fundamentată pe contractul de vânzare-cumpărare nr. 128PP din 04 aprilie 2015.

Astfel, instanța de apel a constatat existența a două raporturi juridice distincte, iar riscul pronunțării de hotărâri contradictorii se va exclude. În consecință, instanța de apel a constatat temeinicia încheierii protocolare din 29 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a fost respinsă cerința

GȚ „Orghian-Orghian” privind conexarea cauzelor, dat fiind faptul că a fost stabilit cu certitudine faptul că nu sunt întrunite prevederile art. 187 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

La fel, instanța de apel nu a respins argumentul apelantului GȚ „Orghian-Orghian”, precum că prima instanță i-ar fi restituit cererea reconvențională, or, materialele și lucrările dosarului nu atestă că GȚ „Orghian-Orghian” ar fi depus acțiune reconvențională în ordinea art. 172 și art. 173 din Codul de procedură civilă, prin care ar fi solicitat compensarea prezentei datorii.

La 14 noiembrie 2022, GȚ „Orghian-Orghian”, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate și a hotărârii din 09 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță (vol. II, f.d. 74-77).

În motivarea recursului a invocat că, în cadrul examinării cauzei în prima instanță, GȚ „Orghian-Orghian” a depus cererea reconvențională împotriva CȘP „Protecția Plantelor” SRL, prin care a solicitat încasarea din contul acesteia în beneficiul său a datoriei în sumă de 238 700 de lei, însă, prima instanță a respins examinarea acțiunii reconvenționale împreună cu acțiunea inițială.

În opinia recurentei, refuzul de a primi cererea reconvențională și examinarea acesteia împreună cu acțiunea inițială depusă de CȘP „Protecția Plantelor” SRL contravine prevederilor art. 173 din Codul de procedură civilă.

De asemenea, recurenta a învederat că, la 28 septembrie 2020, GȚ „Orghian-Orghian” a depus cererea de chemare în judecată împotriva CȘP „Protecția Plantelor” SRL, SRL „Agrolastar” și SRL „Green Vitas-Nord” cu privire la încasarea în mod solidar de la CȘP „Protecția Plantelor” SRL și SRL „Agrolastar” a sumei de 21 340 de lei, încasarea din contul CȘP „Protecția Plantelor” SRL a sumei de 30 000 de lei, încasarea în mod solidar din contul CȘP „Protecția Plantelor” SRL și SRL „Green Vitas-Nord” a sumei de 187 360 de lei.

În cadrul aceluși proces, GȚ „Orghian-Orghian” a indicat că, la 04 aprilie 2015, CȘP „Protecția Plantelor” SRL, în calitate de vânzător și GȚ „Orghian-Orghian”, în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 128PP, care la pct. 2.5 stipula că, cumpărătorul la cererea vânzătorului poate efectua achitarea prin livrarea produselor agricole.

Astfel, pe parcursul anilor 2015-2016, GȚ „Orghian-Orghian”, în conformitate cu pct. 2.5 al contractului de vânzare-cumpărare nr. 128PP din 04 aprilie 2015, a livrat vânzătorului CȘP „Protecția Plantelor” SRL, în schimbul datoriei, marfă – produse agricole în valoare de 238 700 de lei.

Recurenta a considerat că prezenta cauză civilă trebuie conexată cu cauza civilă intentată la acțiunea sa împotriva CȘP „Protecția Plantelor” SRL, SRL „Agrolastar” și SRL „Green Vitas-Nord”, urmând a fi examinate împreună, în conformitate art. 172 din Codul de procedură civilă, pentru a fi aplicate prevederile generale cu privire la compensare conform art. 974 din Codul civil. Or, în condițiile speței este posibilă și este aplicabilă instituția stingerii obligației prin compensare, conform art. 974 din Codul civil, deoarece creanțele lor sunt opuse, certe, lichide, de aceeași natură și sunt exigibile.

Finalmente, recurenta a indicat că instanța de apel nu s-a expus în decizie asupra argumentului apelatului cu privire la refuzul primei instanțe de a primi

spre examinare cererea reconvențională și nu a dat apreciere dacă cererea reconvențională îndeplinea condițiile de admisibilitate.

La 21 decembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului CȘP „Protecția Plantelor” SRL și reprezentantului acestuia, avocatului Sergiu Leontean, copia recursului declarat de GȚ „Orghian-Orghian” împotriva deciziei din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, explicându-le dreptul de a depune referințe prin care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs (vol. II, f.d. 90). Deși, conform avizelor de recepție a trimiterilor poștale DS8008005865AS și DS8008005864AS, CȘP „Protecția Plantelor” SRL și reprezentantul acestuia, avocatul Sergiu Leontean, au recepționat la 27 decembrie 2022 și respectiv 03 ianuarie 2023 copia recursului declarat de GȚ „Orghian-Orghian”, aceștia nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au depus referințe.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinski v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele *Levages Prestations Servicii v. Franța*, 25 octombrie 1996, § 40; *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; *Freitag v. Germania*, 19 iulie 2007, § 37; *Marc Brauer*, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa v. România*, 09 decembrie 2014, § 16; *Tence v. Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Pononyarov v. Ucraina*, 03 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko v. Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 29 iunie 2022. Conform scrisorii de expediere a actului judecătoresc cu numărul de ieșire 7054, copia deciziei motivate din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost expedită în adresa participanților la proces pentru notificare la 22 august 2022 (vol. II, f.d. 64), însă, din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul când decizia instanței de apel a fost comunicată efectiv recurentei. Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal.

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);
- a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de GȚ „Orghian-Orghian”, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, rezultă că aceasta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se la reiterarea unor temeuri similare celor expuse în cererea de apel.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea

recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece GȚ „Orghian-Orghian”, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziilor instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentei și reprezentantului acesteia cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson v. Olanda, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Gospodăria țărănească „Orghian-Orghian”, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce GȚ „Orghian-Orghian” a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele

prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de GȚ „Orghian-Orghian”, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, împotriva deciziei din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de gospodăria țărănească „Orghian-Orghian”, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, împotriva deciziei din 29 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas